

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 2, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning angående landsskatterettens organisation m. m. [af Foged m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 2543, fremsættelsen i tidenden sp. 4048).

Sagen sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): Forslaget om nedsættelse af et sagkyndigt udvalg til at gennemgå landsskatterettens organisation og fremkomme med forslag til ændringer i den gældende lovgivning kan jeg tiltræde. Hvad så udvalget når frem til, er jo en anden sag, og det må vi til den tid tage stilling til. Der er en række problemer af forvaltningsmæssig, processuel og finansiel karakter forbundet med en omdannelse, men jeg tør måske også i forslagsstillernes initiativ se en tilslutning til dækning af eventuelle merudgifter ved en sådan nyordning.

Når der ved forslaget fremsættelse blev talt om „uafhængighed af administrationen“, må jeg for en ordens skyld henlede opmærksomheden på, at denne uafhængighed allerede er sikret ved den gældende landsskatteretslovs § 15, stk. 3. Finansministeren kan ikke give tjenestebefalinger med hensyn til, hvorledes en for retten indbragt klage afgøres; er han utilfreds med en afgørelse, er vejen for ham den samme som for skatteyderne, nemlig at indbringe afgørelsen for de almindelige domstole.

Ved fremsættelsen blev der henvist til ønsket om at tilsikre skatteyderne en objektiv og alsidig bedømmelse af deres

klager, og jeg tror, at dette ønske deles af alle. Men jeg går også ud fra, at det ikke med den citerede udtalelse har været hensigten at antyde, at en sådan bedømmelse ikke foretages efter den gældende ordning. I så fald må jeg nemlig bestemt tage afstand derfra. Landsskatteretten udfører, så vidt jeg kan skønne, sit arbejde på grundlag af den gældende lovgivning, og blandt dens medlemmer, som jo for halvdelens vedkommende er udpeget af det høje ting, er såvel jurister som de forskellige erhvervsgrupper repræsenteret.

Til sagernes oplysning, altså til sikring af den objektive og alsidige bedømmelse, udfører landsskatteretten et meget stort arbejde, et arbejde, som efter den ved fremsættelsen antydede omdannelse til en egentlig domstol ville påvile parterne.

Jeg formoder dog, at formuleringen ikke har tilsigtet en sådan kritik af landsskatteretten, og jeg støtter bl. a. denne formodning på en udtalelse, som ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Foged, har fremsat i Ringkøbing Amts Dagblad af 22. november 1958, som jeg beder om tilladelse til at citere:

„ . . . Efter min opfattelse har landsskatterettens folkevalgte element ikke tilstrækkelig indflydelse på sagernes afgørelse, og det skyldes, at indstillingerne fra rettens embedsmænd i de fleste tilfælde er så korrekte og så nær det rigtige, at der ikke er grund til at gøre indvendinger. Embedsmændenes afhøringer og indstillinger er dygtigt gjorte og fra skatteydernes synspunkter loyale, men naturligvis kan der i enkelte sager være brug for et folkeligt fagligt element.“

Den vurdering af landsskatterettens arbejde, som det ærede medlems udtalelse bl. a. indeholder, kan jeg fuldt ud tilslutte mig. Det glæder mig, at han i denne udtalelse så klart har taget afstand fra de misforståelser, som er kommet til udtryk i den senere tids diskussioner om landsskatteretten. Ingen kan nemlig være tjent med, at en så vigtig institution som landsskatteretten udsættes for uberettiget mistænkeliggørelse.

En anden sag er, at vi jo godt kan se på, om der er muligheder for ændringer i den nu mere end 20 år gamle landsskatteretsordning, og jeg kan som sagt tiltræde for-